

ENDILIGA EIN SIGUR!

Endiliga eydnaðist tað føroyska A-landsliðnum í manshondbólti at vinna ein undankappingardyst, tá ið Føroyar vunnu 24-22 á vertstjóðini Luksemborg í HM-undankappingini, ið var leikt um vikuskiftið. Fyrsti sigurin í HM- ella EM-høpi síðani C-HM í 1988 er veruleiki, men leikararnir ætla sær nógv meira enn hetta

Sjúrður Hildarson Hoydal –
Luksemborg

Tað vóru vónríkir leikarar, ið fóru undir ferðina til Luksemborg mikudagin. Avrikini í seinastu EM-undankapping høvdu prógvað, at Føroyar hava eitt gott landslið í manshondbólti. Á pappírinum var mótstøðan eitt vet lægri styrkismett enn tjóðir sum Montenegro og Ukraina, sum Føroyar høvdu spælt fult upp við seinasta hálvannað árið.

Vónirnar hjá fjepparum og miðlum vóru eisini stórar, men tað snúði seg eisini um at kenna veruleikan.

Fyrsta stigið var at vinna

Eftir eina landsliðsvenjing áðrenn fráferð, fingi vit orðið á Trónd Kragesteen, sum fyrri fyrstu ferð síðani 2004, ikki var ein partur av landsliðshópinum, um vónirnar fyri at Føroyar kundu røkka einum endaspælið tey næstu árin. Royndi landsliðsskiparin, sum fyrst boðaði frá einum fyribils landsliðssteðgi og síðani gjørdist skaddur hugsaði eina løtu.

- Tað hevur sæð gott út, men kanska vit fyrst skulu hugsa um at vinna ein undankappingardyst, segði hann við einum smíli.

Raktu ikki støðið fríggjadagin

Tað mundi eisini vera fyrsta kravið til hesa kappingina. Liðið var gorhungerað eftir einum sigri. Fyrst ímóti favorittinum úr Litava.

Litava er seinastu árin komið á hondboltsheimskortið við stórum avrikum, og Føroyar

vóru útspældar í dystinum fríggjadagin. Eingin sigur hesa ferð.

Tíðindafólki hjá Ítróttarsosialinum vildi vera við, at mótstøðan rætt og slætt var ov sterk, men hetta vildu leikararnir ikki hoyra talan um eftir dystin.

- Vit raka ikki rætta støðið, var endurtikið í hópinum eftir dystin. Einkin var at ivast í, at hetta var eitt risastórt vónbrot fyri leikararnar. Teir vistu at teir kundu avrika nógv betri.

Lagið var heldur einki serligt fríggjakvøldið. Og leygmorgun kendist vónbrotið framvegis á leikarunum. Vit á Ítróttarsosialinum fóru at óttast um misjavna lagið í hópinum mundi spilla spælinum, men so hvørt sum dysturin nærkaðist sóu vit aftur eyðkendu eygnabráðini, sum vóru til reiðar til dyst.

Reistu seg við framúr avriki – men eingin sigur

Avrikið var nógv betri leygdagin, tá ið Slovakia var mótstøðuliðið. Eftir slaka føroyska byrjan, fann liðið endiliga rútmuna, og fór nú veruliga at loypa hvøkk á risastóru slovaksku leikararnar.

Miðskeiðis í øðrum hálvleiki komu Føroyar á odda við tveimum málum, men minstu mistøk vóru revsaði, og hepníð var ikki við føroyingunum seinastu

tíggju minuttirnar, har fyrst eitt hart dømt reytt kort og so eitt slovakst álop sum slapp at spæla í óendaliga tíð gjørdi føroysku umstøðurnar truplar, og Føroyar taptu við einum máli. Seinasta støðan var umrødd alt kvøldið eftir dystin. Slovakar høvdu spælt bóltin sjei ferðir eftir at hondin hjá dómáranum var komin á loft. Tú hevur bert loyvi til seks.

Enn ein ósigur eftir gott avrik – helst tað besta hetta vikuskiftið tá ið saman um kom - og tað var einki at ivast í, at leikararnir vóru vorðir troyttir av hesi søguni.

Men avrikið hjálpti kortini upp á hugin í hópinum. Ein tíma eftir dystin gingu leikararnir og flentu saman, tá ið teir prátaðu um ymsu støðurnar í dystinum. Teir lögdu dent á tað

góða, og stuðlaðu hvørjum øðrum, tá ið prátið fall á misnýttar møguleikar ella reyða kortið.

Vinnarahugurin í hásæti

Sunnmorgun kendu vit hugin í luftini. Lagið millum leikararnar var nógv lættari. Teir brosaðu og flentu hart í bæði leysa prátinum – og eisini tí taktiska.

Allir vóru við ein munn: - Nú skuldi sigurin endiliga vinnast. Taktikkfundurin var væl og virðiliga hin stytsti hetta vikuskiftið. Venjarnir tóku stutt saman um nakrar støður, sum skuldu fínussast í mun til Slovakia-dystin, og so var stutt hugt eftir hvussu Luksemborg skipaði seg. Annað var ikki

neyðugt. Leikararnir vóru til reiðar.

Umstøðurnar vóru eitt sindur øðrvísi til hendan dystin. Føroyar, Litava og Slovakia búðu á sama gistingarhúsið, ótu saman og ferðaðust saman til dystirnar. Sunnudagin vóru føroyingarnir einsamallir, tí

